

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie z zażalenia **W.W.**

na zatwierdzone przez prokuratora postanowienie funkcjonariusza Policji

z dnia 18 grudnia 2023 r., sygn. akt [...], [...]1

o odmowie wszczęcia śledztwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 lutego 2025 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Oświęcimiu.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej Bielsko-Biała Północ w Bielsku-Białej na podstawie art. 305 § 3 i art. 325e § 2 k.p.k. zatwierdziła postanowienie funkcjonariusza Policji z dnia 18 grudnia 2023 r., sygn. akt [...], [...]1, o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie cyt. „dokonanego w dniu 16.01.2023 r. w B. przedstawienia fałszywej opinii w zakresie wartości rynkowej nieruchomości lokalowej w B. przy ul. Ż.(...), tj. o czyn z art. 233 § 4 k.k.”. Decyzję tę wydano

wobec uznania, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, a jako podstawę prawną wskazano art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Zażalenie na to postanowienie wniósł W.W., który wcześniej złożył zawiadomienie o mającym zaistnieć przestępstwie, a prokurator przekazał je do rozpoznania właściwemu miejscowo Sądowi Rejonowemu w Bielsku-Białej, z wnioskiem o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej postanowieniem z dnia 15 stycznia 2025 r., sygn. akt III Kp 36/24, na podstawie art. 37 (powinien wskazać art. 37 § 1) k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wskazał, że „w następstwie przeanalizowania akt sprawy” doszedł do przekonania, iż takie postąpienie jest konieczne, zarazem zaznaczył, że zabiega o to autor zażalenia, który zgłosił wątpliwość odnośnie do obiektywizmu sądu właściwego. Wątpliwość nie jest bezpodstawna, bowiem zawiadomienie o przestępstwie dotyczyło zachowania rzeczoznawcy majątkowego S.B., która jest wieloletnim pracownikiem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej, a obecnie pracuje w Sekcji Wykonawczej Wydziału III Karnego. Znana jest osobiście nie tylko sędzi referent sprawy, lecz „z pewnością zdecydowanej większości pozostałych sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w Bielsku-Białej z uwagi na różnego rodzaju relacje od towarzyskich po służbowe”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie wskazywano na wyjątkowy charakter przepisu art. 37 k.p.k. (wcześniej nie podzielonego na jednostki redakcyjne), jako dopuszczającego możliwość odstąpienia od fundamentalnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Akcentowano również, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie tego przepisu może nastąpić m.in. wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

W niniejszej sprawie taki przypadek występuje. Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej, rozpoznając sprawę z zażalenia W.W., miałby oceniać prawidłowość zatwierdzonej

przez prokuratora decyzji o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie sugerowanego przez autora zażalenia popełnienia przestępstwa przez osobę będącą merytorycznym pracownikiem tego Sądu. W takim wypadku jest wysoce prawdopodobne, że pozostawienie sprawy w kognicji sądu miejscowo właściwego prowadziłyby do pojawienia się, mających cechę racjonalności, głosów, podających w wątpliwość zdolność tego sądu do bezstronnego i obiektywnego jej rozpoznania. Głos taki zresztą już wybrzmiał, bowiem wątpliwość w tym względzie zgłosił autor zażalenia, który w nadesłanym piśmie akcentuje jako niepokojącą go „sytuację dotyczącą powiązań i znajomości Sędziów i pracowników Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej, a osobą przeciwko której ma być podjęta Decyzja” i postuluje „zmianę Sądu z Okręgu Śląskiego, poza jego jurysdykcję”. Zatem trzeba zgodzić się z Sądem występującym z inicjatywą w trybie art. 37 § 1 k.p.k., że wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Oświęcimiu.

[WB]

[a.ł.]